
שנתיים ללא נורית...

Author(s): נגה זיר

Source: *IJOT: The Israeli Journal of Occupational Therapy* / כתב עת ישראלי לריפוי
גיליון מיוחד בנושא גריאטריה, מוקדש / גיליון מיוחד בנושא גריאטריה, מוקדש
לזכרה של ד"ר נורית וינבלט ז"ל (אוגוסט - נובמבר 2010), pp. H137-H138

Published by: Israeli Society of Occupational Therapy / העמותה הישראלית לריפוי בעיסוק

Stable URL: <http://www.jstor.com/stable/23470027>

JSTOR is a not-for-profit service that helps scholars, researchers, and students discover, use, and build upon a wide range of content in a trusted digital archive. We use information technology and tools to increase productivity and facilitate new forms of scholarship. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

Your use of the JSTOR archive indicates your acceptance of the Terms & Conditions of Use, available at <https://about.jstor.org/terms>



JSTOR

is collaborating with JSTOR to digitize, preserve and extend access to *IJOT: The Israeli Journal of Occupational Therapy* / כתב עת ישראלי לריפוי בעיסוק

שנתיים ללא נורית...

כמעט שנתיים חלפו מאז נפרדנו מד"ר נורית וינבלט ועדיין מסרבות להאמין, עדיין מתגעגעות ונזכרות, ומלמדות ומחנכות ומטפלות ברוחה ובהשראתה של נורית.

ד"ר וינבלט הייתה אשת מקצוע משכמה ומעלה, מורה דגולה, אשת חזון ומעשה שהקימה דורות רבים של מרפאות בעיסוק. היא אחת מדמויות המפתח המוכרות, המוערכות והאהובות בקרב קהיליית המרפאים בעיסוק בארץ ובעולם ובקרב אנשי מקצוע רבים מתחום הזיקנה.

ד"ר נורית וינבלט "צמחה" מתוך השטח ותרמה למקצוע הן מן ההיבט המעשי-קליני והן מן ההיבט האקדמי-תאורטי. היא פיתחה 3 תחומים עיקריים והובילה אותם עד ימיה האחרונים: תחום הזיקנה, תחום הפנאי ותחום ה-Care Giving. בראשית דרכה המקצועית, עבדה נורית כמטפלת בתחום בריאות הנפש וכבר אז, בתפקידה כמנהלת שירותי הריפוי בעיסוק במחוז הדרום של "שירותי בריאות כללית" הצטיינה בראייתה הייחודית את המקצוע ובפיתוח שירותים מיוחדים. בהמשך התפתחה ד"ר וינבלט בתחום האקדמי והמחקרי. בעבודתה בחוג לריפוי בעיסוק בבית הספר למקצועות הבריאות באוניברסיטת תל-אביב הוכרה פעמים מספר כמרצה מצטיינת וכיהנה כראש החוג במשך שתי קדנציות. ד"ר וינבלט הייתה מעמודי התווך של החוג והרוח החיה בו. היא פיתחה תכניות לימודים רבות וחדשניות לתארים מתקדמים והגתה ויזמה פרויקטים מגוונים.

ד"ר וינבלט הייתה חלוצה נלהבת של **תחום הזיקנה בריפוי בעיסוק בארץ** עוד בשנות ה-80, כאשר תחום זה אך החל "להתעורר" ולהתעצב. היא פיתחה תחום זה כתחום הוראה ומחקר העומד לעצמו. יזמה והובילה כמה מחזורים של השתלמויות מרפאות בעיסוק בתחום הזיקנה בארץ - ורוב המרפאות בעיסוק הבוגרות העוסקות בתחום חבות לה את הלהט המקצועי והאישי שהפיחה בהן. היא הייתה חדורת אמונה בתרומת המקצוע לתחום הזיקנה בהיבטי המקצועיים והאנושיים ובכוח אמונה זו סחפה את הסטודנטיות הצעירות להצטרף לשורותיו מיד עם סיום הלימודים. באופן זה הפכה את התחום שנחשב עד אז כאפור ועצוב, לתחום מוערך מעניין, אופטימי ומגוון. בהמשך, יזמה נורית את הקמת הפורום הארצי למרפאים בעיסוק בזיקנה בארץ והייתה שותפה מלאה ופעילה בהנהגתו. במקביל, פיתחה ד"ר וינבלט את **תחום הפנאי** כתחום עיסוק חשוב על פני כל מעגל החיים, התמחתה בו תוך הדגשת תרומת המקצוע הייחודית, מבחינת ניתוח פעילות ומשמעות עיסוקי הזמן.

כן השכילה לפתח ולבסס את נושא ה-CARE GIVING על מעגלי השונים, תוך התמקדות בהיבטיו הרב-תרבותיים. גם תחום זה היא לימדה, חקרה וכתבה תוך שימוש בטכניקות נרטיביות ובאופן הייחודי והיצירתי שאפיין אותה.

ד"ר וינבלט זכתה להוקרה ולפרסים רבים. בשנת 2005 זכתה באות המצוינות מטעם העמותה הישראלית לריפוי בעיסוק. היא תרמה בפורומים רבים ובתפקידים

כתב עת ישראלי לריפוי בעיסוק, אוגוסט - נובמבר 2010, 19 (4-3)

דברי הקדשה

ציבוריים: שימשה חברה ב"מועצה הלאומית לגריאטריה", ב"אגודה הגרונטולוגית", הייתה חברת מערכת בעיתון "דורות", "חיות וחברה" וכעורכת אורחת ב"גרונטולוגיה". שימשה יועצת וחברה בצוות היגוי של פיתוח קורסים ותכניות לימודים של אש"ל ועוד.

ד"ר וינבלט הציגה את עבודותיה בכנסים בארץ ובעולם וזכתה על כך להערכה ולשבחים. מאמרים מיוחדים וחשובים שלה התפרסמו בעיתונות העולמית ובכך תרמה להעשרת גופי הידע בעיקר בתחום "מדע העיסוק". בין הנושאים שחקרה היו: איזון עיסוקי, הקשרים בין עיסוקים ובריאות, היבטי מגדר בזיקנה, רפואה משלימה והרחבת מושג הטיפול, פוסטמודרניזם, רב תרבותיות. בנוסף לכל אלו, נורית ניחנה באישיות חמה, נדיבה, אופטימית, קורנת, תוססת, מרתקת ומעשירה. כל מפגש עמה ובכל הקשר, אישי או מקצועי היה נעים תמיד, עורר עניין וחשיבה מעמיקה ויצירתית.

חלל גדול נפער מאז הלכה מאתנו ד"ר וינבלט שהייתה בשיא פריחתה. חסרונה ניכר עדיין בלב רבות מאתנו, המרפאות בעיסוק, ברמה האישית והמקצועית. כואבות אנו את העובדה המצערת כל כך שנורית היקרה שכה אהבה זקנים, למדה וחקרה אותם לא זכתה להזדקן. מקוות שמורשתה של נורית, הידע והערכים שהנחילה למרפאות בעיסוק באשר הן, ימשיכו להיות נר לרגלנו ובכך נשמור על זכרה.

כתבה: נגה זיו, החוג לריפוי בעיסוק, ביה"ס למקצועות הבריאות, אוניברסיטת תל-אביב. nogaziv@post.tau.ac.il

באדיבות "מגזין דורות - כתב העת לאנשי מקצוע בתחום הזיקנה".